SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

15. APRIL 1938
87. AARGANG

JEG ER OPSTANDELSEN
OG LIVET

NUMMER 8
25 ØRE

JESU KRISTI KIRKE AF
SIDSTE DAGES HELLIGE

SKANDINAVIENS STJERNE

GRUNDLAGT 1851.

Nr. 8. | 15. April 1938 | 87 Aarg.

INDHOLD:

KOMMENDE ARTIKLER —

Den Danske Missions Historie
Et Kærlighedens Evangelium

Mark B. Garff,
Redaktør

Orson B. West,
Medredaktør

Adresse:
Priorvej 12 København F.

SKANDINAVIENS STJERNE,
Organ for den danske Mission
Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages
Hellige, udkommer den 1. og 15.
hver Maaned. Pris 25 Øre pr.
Nummer, 6 Kr. pr Aar.

Vidner for Kristus.

En evangelisk Samtale

af Ældste Gordon B. Hinckley.

Lige fra dens Grundlæggelse har Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige været en Missionær-Organisation. Ikke alene udføres der et stort Missionærarbejde i de Byer og Egne, hvor Kirken har haft stor Fremgang og allerede er godt organiseret, men Tusinder af Mænd og Kvinder har forladt deres Hjem i kortere eller længere Tid under store personlige Ofre af Tid og Penge for at prædike Evangeliet over den ganske Jord.

Et bestemt Maal har de altid haft for Øje i deres Arbejde og Forkyndelse: Personligt at bære Vidnesbyrd om Jesu Kristi Evangeliums Gengivelse til Jorden i denne Tid og Slægt.

Følgende Samtale om Mormonismens Filosofi er taget fra enMissionærs Dagbog.

Situationen er henlagt til Londons K.F.U.M.'s Forværelse, hvor en Missionær taler med en kanadisk Ven, som studerer ved Londons Universitet.

VENNEN: Hver Gang jeg sidder her kommer jeg til at tænke paa den Inskription, der er malet paa Væggen der. Jeg har tænkt meget over disse Ord: »Frygt for Herren er Begyndelsen til Visdom.«

MISSIONÆREN: Der ligger en Del dybsindig Filosofi bag denne Udtalelse. Jeg tror, det var Job, der udtrykte denne Tanke midt i sin Sorg. Tror du paa den?

VENNEN: Hvis der med »Frygt for Herren« menes Ærbødighed for Herren, gør jeg. Jeg kan næsten sige, at jeg er blevet opdraget paa Bibelen. Og til Trods for nogle af de Ting, jeg har hørt paa Læreanstalter og læst forskellige Steder anser jeg den dog stadig for en Bog af værdifuldt Indhold.

MISSIONÆREN: Jeg er glad for at høre dig sige det. Jeg deler jo dine Anskuelser. Ja, i Virkeligheden tænker jeg paa Bibelen som Guds Ord. Naturligvis burde man — naar man læser den — stadig have de Forhold for Øje, hvorunder den blev skrevet.

VENNEN: I Mormoner interesserer mig. Lige meget hvad I gør, synes I at leve og aande Religion. Det er mægtig godt, synes jeg.

MISSIONÆREN: Ja — vi er Missionærer. Og naar alt kommer til alt, er nyttig Religion da ikke forbundet med alle Faser af Livet?

VENNEN: Det burde den være. Men jeg er tilbøjelig til at mene, at Religion har mistet sit Tag.
MISSIONÆREN: Det er du ikke alene om at mene. Mange Mennesker er af samme Anskuelse. Men hvorfor, tror du?
VENNEN: Først og fremmest, tror jeg, fordi Kristendommen ikke er blevet en vital Kraft i de fleste Menneskers Liv. Kristus er blevet for meget af en fjern Abstraktion.
MISSIONÆREN: Hvis nogle af Verdens Forhold og Tilstande er baseret paa Dømmekraft og Retfærdighed, er Kristus sandelig fjernt fra mange Menneskers Liv. Men lad os begynde med os selv. Lad mig spørge dig. Hvad betyder Kristus virkelig for dig?
VENNEN: Naa, — uden at være forberedt paa det direkte Spørgsmaal vilde jeg sige Frelse gennem Naade, som jeg har hørt det forklaret mange Gange i Kirke.
MISSIONÆREN: Frelse ved Naade. Jo. Og hvad betyder det for dig?
VENNEN: Jeg er bange for, at naar det kommer dertil, at jeg skal klarlægge hans Betydning for mit Liv er jeg lidt i Vildrede. Jeg har i Virkeligheden ikke tænkt saa meget over det. Naturligvis ved jeg, at han er Kirkens Grundvold. Og jeg tror, at hans Aand er iblandt os i Verden for at hjælpe os, naar vi trænger til hans Hjælp. Men lad mig stille dig det samme Spørgsmaal. Du er Missionær og har sandsynligvis tilbragt nogen Tid med at tænke over selve dette Problem. Hvad betyder Kristus fordig?
MISSIONÆREN: Det er paa sin Plads at stille mig dette Spørgsmaal. Kristus betyder mange meget betydningsfulde Ting for mig. For det første har jeg den absolutte Forvisning om, at jeg, mit Liv, vil være evigt. Døden er ikke Enden paa Tingene, snarere Begyndelsen.
VENNEN: Saa tror du paa Opstandelsen?
MISSIONÆREN: Ja, bogstaveligt. Frelseren tog igen sit Legeme, og det skyldtes ham, at alle Mennesker vil blive givet den samme Lejlighed.
VENNEN: Men, er denne Tro paa et evigt Liv ikke af en noget fjern Beskaffenhed, som kun er af liden Betydning her og hisset?
MISSIONÆREN: Tværtimod. Jeg har altid troet — for Eksempel — at hvis en Dreng i Skolen vidste, at han vilde studere Medicin, at han da vilde arbejde flittigere og lægge sin Plan mere omhyggeligt end den, som ikke har sat sig noget Maal for Fremtiden. Det er paa samme Maade min Mening, at hvis et Menneske tror, at det vil leve for evigt, at det da vil begynde at leve et bedre Liv straks. En Mængde af de Ting, som vi i Almindelighed tillægger stor Værdi, saasom Besiddelsen af Rigdomme, mister meget af deres

Betydning stillet overfor Troen paa det evige Liv. En Mængde Ting, som paa den anden Vis ikke vederfares fuld Retfærdighed, som f. Eks. et rent og maadeholdent Liv faar fornyet Betydning og Aktualitet ved Bevidstheden om, at vi er evige Væsener, og at vi skal tage vore Legemer i Besiddelse, ligesom den opstandne Kristus gjorde. Den bestemte Forvisning om den Evighed, hvori du og jeg og vi alle skal leve, arbejde og stræbe efter gensidig og individuel Udvikling er den første vidunderlige Ting, som Kristus betyder for mig.
VENNEN: Er denne jeres Tro ikke i Samklang med vor Kirkelære om Frelse gennem Naade?
MISSIONÆREN: Min Mening er, at denne Lære om Frelse gennem Naade, som jeg har set den almindeligt forstaaet, ikke helt er i Overensstemmelse med Frelserens Lærdomme og med Retfærdighedens Principper.
VENNEN: Hvad mener du?
MISSIONÆREN: Det fører mig til den anden store Betydning, som Kristus har for mig. Det er sandt, at hele Menneskeheden væsentligt gennem Frelserens Forsoning vil opstaa og derved blive frelst.
VENNEN: Og derfor er vi frelst ved hans Naade.
MISSIONÆREN: Det er sandt. Men den Tilstand, vi opnaar i Livet paa den anden Side vil fuldstændig afhænge af vort Liv her paa Jorden. Alle, som blot tror paa Herren, vil ikke opnaa en Ophøjelse. En saadan Tanke er i Modstrid med Retfærdighedens Principper. Menneskene vil faa efter Fortjeneste for deres Gerninger, ikke for deres Udtalelser om Tro og Trosspørgsmaal. Frelseren sagde selv: »Ikke enhver, som siger Herre, Herre, skal indkomme i Guds Rige, men den, som gør min Faders Vilje, som er i Himmelen.«
VENNEN: Det er fornuftigt nok.
MISSIONÆREN: Og Frelseren anviste os Vejen, hvorved vi kunde blive lykkelige her og i Livet efter Døden, hvor de ikke alene kan blive frelst fra Dødens Lænker, men ogsaa ophøjet til en Stilling efter Fortjeneste. Derfor betyder Kristus for mig en vis Raadgiver og Fører, en der ønsker Livet for mig, og at dette Liv maa blive lykkeligt. For mig er han ikke nogen verdensfjern Skikkelse, som man taler om, men en Realitet. Jeg anser ham snarere for en Ven, og i det Lys ser jeg paa ham.
VENNEN: Du personliggør ham næsten.
MISSIONÆREN: Ja, fordi han for mig er en Personlighed. Og hvilken Styrke er der ikke i Bevidstheden om, at man som Ven har Guds Søn!
VENNEN: Kristus betyder virkelig noget for dig. Og det

er altsammen meget interessant. Der synes ikke at være megen Tvivl i dit Sind med Hensyn til Frelserens Betydning for dig, men det forbavser mig ikke, at der kun er saa faa Mennesker, der føler saaledes.
MISSIONÆREN: Og hvorfor forbavser det dig ikke?
VENNEN: Fordi Bibelen giver os det eneste Bevis for, at Kristus nogensinde levede. Og Bibelen er nu Genstand for saa megen Kritik. Jeg har endog ladet mig fortælle, at nogle Præster ikke anser det for givet, at Frelseren virkelig var Guds Søn.
MISSIONÆREN: Du har givet Udtryk for en Tanke, som næres af mange Mennesker. Men jeg er taknemmelig for, at der er flere Vidner om Frelserens guddommelige Mission og om den Sandhed, at han stadig lever.
VENNEN: Mener du, at der er flere Beviser om Jesu Kristi historiske Virkelighed? Det har jeg aldrig før hørt om.
MISSIONÆREN: Det er nu en antaget og interessant Sandhed, at der paa den Tid, da Frelseren levede paa Jorden, boede Folk i Amerika. Det er min Tro, at i det mindste en væsentlig Del af dem var af israelitisk Oprindelse, og at de fulgte nogle af det gamle Israels religiøse Ceremonier. Amerika havde været et forjættet Land, hvortil Herren havde ført deres Forfædre. Og af en af disse det fordums Amerikas Nationers Optegnelser har vi Beretningen om, at Frelseren besøgte dem efter sin Opstandelse og fortalte dem: »I er de andre Faar, om hvem jeg talte.«
VENNEN: Mener du virkelig, at Kristus besøgte Amerika?
MISSIONÆREN: Ja, det siger de hellige Optegnelser. Den opstandne Herre tilbragte tre Dage hos dette Folk. Han organiserede sin Kirke blandt dem og lærte dem de Principper, han havde lært dem i Palæstina. Og da han forlod dem, lovede han, at han engang vilde vende tilbage.
VENNEN: Det er noget mærkeligt noget, som jeg aldrig har hørt om før.
MISSIONÆREN: Den legendariske Erindring om dette Besøg lever stadig blandt Amerikas oprindelige Indbyggere, Indianerne. I Virkeligheden var den frygtelige Erobring af Mexico og Peru af en Haandfuld spanske Erobrere kun muliggjort paa Grund af de indfødtes Tro paa deres hvide Guds Tilbagevenden, for hvem de fejlagtigt antog Cortez og Pizarro.
VENNEN: Jeg har ofte hørt om denne det tidlige Amerikas store legendariske hvide Gud, men det er første Gang, at det er blevet fortalt mig, at Jesus Kristus kan have været denne Karakter. Og dog synes det hele med Henblik paa de Lærdomme, der skyldes ham, fuldstændig fornuftigt. Hvor kan man læse om denne Beretning om Jesus Kristus?

MISSIONÆREN: Den er smukt fortalt i Mormons Bog, som blandt andre Grunde kom for Dagens Lys, for at overbevise Verden om, at Jesus er Kristus. Hundreder af Tusinder har bevidnet, at denne Bog er Guds Ord.
VENNEN: Jeg vil gerne læse den engang. Jeg begynder at se Grunden til jeres faste Tro paa Frelseren. Har I andre Beviser?
MISSIONÆREN: Vidnesbyrd, som virker overbevisende paa mig. Joseph Smith og Oliver Cowdery bevidnede, at de i Aaret 1836 i Kirtland Tempel blev Vidne til en usædvanlig Hændelse.

Saaledes lyder deres Vidnesbyrd:

Vi saa Herren staa paa Talerstolens Brystværn foran os, og under hans Fødder var der et fint lagt Gulv af ægte Guld i Farve lig Rav.

Og hans Øjne var som en Ildslue, hans Haar var hvidt som nyfalden Sne, hans Ansigt overgik Solen i Klarhed, og hans Røst var som store Vandes Brusen, ja, Jehovas Røst, og han sagde:

»Jeg er den første og den sidste; jeg er den, som lever, jeg er den, som blev ihjelslaget; thi jeg er eders Talsmand hos Faderen.«
VENNEN: Det er sandelig en detailleret og levende Beskrivelse, og for den, som tror paa Joseph Smith et overbevisende Vidnesbyrd. Men —
MISSIONÆREN: Men for den, der stadig tvivler, er der endnu et andet Vidnesbyrd; maaske det mest overbevisende af dem alle. Og det er Aandens Vidnesbyrd, der er blevet lovet ethvert Menneske, som søger det i Tro og lever for at blive værdig dertil.
VENNEN: Og hvad er det?
MISSIONÆREN: Du vil huske Frelserens Ord, da han var her paa Jorden. Saavidt jeg erindrer findes de nedskrevet i Johannes Evangelium 7. Kapitel. »Hvis noget Menneske vil gøre hans Vilje skal han vide, om Læren er af Gud eller jeg taler af mig selv.« Jeg tror, at de Ord er lige saa gyldige i Dag, som de var, da de blev udtalt. Og det var ved at prøve dette Løfte, at jeg for mig selv fik Kundskab om de Sandheder, som vi har talt om.
VENNEN: Det er næsten en Udfordring til mig.
MISSIONÆREN: For min egen Part kan jeg bevidne, at der ikke i mit eget Sind er nogen Tvivl om, at Herren lever, og at hvert Menneske, som søger ham i Retfærdighed, vil faa Vished om denne Kendsgerning. Nøglen til virkelig Lykke ligger i at tjene ham og hans Sag.

Brev fra Amerika.

Salt Lake City, den 11. Febr. 1938.

Kære Præsident Garff!

Som Sekretær for Kirkens danske Organisation her i Salt Lake City skriver jeg disse Linjer til Dem.

Vi havde indbudt Præsident Alma L. Petersen til at komme til Stede ved vort ugentlige Møde i Gaar Aftes, Torsdag Aften, og ikke alene kom han til vor Glæde til Stede, men Ældste Jens Olsen kom sammen med ham, og de blev vore Talere ved Mødet. Blandt andre nylig hjemkomne Missionærer, der kom til Stede ved Mødet, var de unge Ældster, Thomas Drury og Victor E. Degn. At der var Liv i Mødet er en Selvfølge. Det er der altid, naar Hjertets Bønner, evangelisk Tale og Lovprisninger gaar sammen.

Vort Præsidentskabs Medlemmer kunde lykkeligvis ogsaa alle være til Stede. De er: C. N. Christensen, for længere Tid tilbage Missionær i Danmark; i en Aarrække Biskop i én af Salt Lake Citys Wards (Sogne) og for nærværende én af Turistførerne paa Tempelpladsen, naar hans Tid tillader dette. De øvrige Brødre i vort Præsidentskab er Christian M. Petersen og Rasmus K. Sørensen. Ældsterne Orla Nielsen og Arnold Christensen er henholdsvis Sangleder og Organist i vor lille Organisation. Ældste Anders Jacobsen er Præsident for den danske genealogiske Organisation, og Søster Jonna Olsen er nyindsat Præsident for Emigrantforeningen. Jeg tror, at jeg kan sige med Sandhed, at de forskellige Bestyrelsesmedlemmer indenfor vor Organisation alle bestræber sig for at fremme de forskellige evangeliske Foretagender, vi har sat os.

Saa vel Ældste Jens Olsen som Ældste Alma L. Petersen talte opmuntrende og indtryksfuldt til Forsamlingen paa henved 100 Mennesker, maaske alle Medlemmer af Kirken, og de sluttede deres indholdsrige, trosstyrkende og hjertetrøstende Taler med at nedbede Guds Velsignelse over os.

De af de danske Hellige her saa velkendte Sangere, eller Musikere, Gerda Tronier Jensen, Broder Gerhard Tronier og hans Hustru, Rigmor Tronier, Mrs. Nancy Olsen, Mrs. Westlund-Stoker og Henry Larsen gav os flere fine Sang- og Musiknumre. Jeg ønsker, at I skal vide lidt om, hvilke gode Søskende vi har i vor Organisation.

Det var os en Glæde at høre, at som Følge af Præsident

Petersens Anstrengelser for at faa de saa nødvendige Missionærer sendt til Danmark, at der nu er ikke mindre 68 Missionærer i vort Fødeland. Vi takker for alle de kærlige Hilsener, I har sendt os. Kong Kristian den Tiendes Hilsen til os gennem Præsident Petersen var en ægte dansk Opmuntring, som var meget paaskønnet af os. Hav det nu alle godt! Maa Guds rigeste Velsignelser være eder alle og alle gode danske Folk til Del, er vor Bøn i vor fælles Frelser, Jesu Kristi Navn.

Paa Præsidentskabets Vegne *Niels F. Green.*

Den danske Missions Historie.

(Fortsat)

Søndag den 15. September 1850 blev et Møde afholdt i et lejet Lokale i Vingaardsstræde, ved hvilken Lejlighed den første Gren af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blev organiseret i Danmark med Ældste George P. Dykes som Præsident, Johan B. Førster som Sekretær og Christian Christiansen Kasserer. Lauritz B. Malling, Ole Svendsen og Andreas Ågren blev indvalgt i en Komité, der skulde tage Vare paa Grenens finansielle Affærer, og blandt andre Ting blev det paalagt disse Brødre at leje en passende Sal, som de Hellige kunde bruge til deres offentlige Møder. Der var ca. 50 Medlemmer til Stede ved dette Møde, hvad der sandsynligvis repræsenterede det overvejende Medlemstal i Københavns Gren, da den blev organiseret. Indtil daværende Tidspunkt havde Ældste Snow ikke været tilskyndet til at leje nogen Sal til Afholdelse af offentlige Møder i København, men havde anset det for bedst for sig og de øvrige Missionærer at indskrænke sig til private Samtaler med Folk og at afholde mindre Husmøder. Medens de saaledes skaffede sig en Mængde Venner, fik de ogsaa Lejlighed til at blive bekendt med Landets Love, Sæder og Skikke.

Komiteen, der skulde sørge for at leje en Sal, udførte Arbejdet prompte og lejede af en Herr Nehm en stor og god Sal i Lille Kongensgade 21 i Byens Hjerte. Ældste Snow betalte 50 Rigsdaler forud for tre Maaneders Leje. De omvendte var alle Arbejdere og fattige, men de anskaffede ikke destomindre, hvad der behøvedes af Stole, Bænke og andet Inventar til Salen og begyndte ogsaa at samle Penge ind til Lejen.

Onsdag den 18. September ankom Ældste John E. Fors-

gren til København som landsforvist fra Sverige. Denne Dags Aften blev det første Møde i den nye Sal afholdt. Det blev overværet af de Hellige og nogle faa af deres Venner. Ældste Forsgren gav en detailleret Beretning om sine Erfaringer og Lidelser i Sverige. Ved at lytte til denne interessante, men dog sørgelige Beretning fyldtes de Helliges Øjne med Taarer og deres Hjerter blødgjordes, for de begyndte at forstaa, at den samme Modgang og de samme Forfølgelser, der fulgte med Evangeliets Forkyndelse i fordums Tid ogsaa vilde blive en Del af de Erfaringer, som de samme Princippers Forsvarere vilde møde i det nittende Aarhundrede, endog blandt de frihedselskende Indbyggere i det nordlige Europa.

3. KAPITEL.

Medens de Begivenheder, der er blevet omtalt i det foregaaende Kapitel fandt Sted i København, havde Ældste John E. Forsgren, som den 19. Juni 1850 havde forladt sine Missions-Kammerater Erastus Snow, Peter O. Hansen og George P. Dykes i København, fortsat Rejsen til Gefle i Sverige. I Nærheden af denne By fandt han sin Broder Peter Adolph Forsgren og sin Søster Christina Erika Forsgren i Live i deres gamle Hjem. Hans Fader, Johan Oluf Forsgren, var ude paa en Sørejse til Amerika. Ældste Forsgrens Broder var meget syg af Tæring og af Lægerne erklæret uhelbredelig. Saa snart Ældste Forsgren gjorde Formaalet med sit Besøg kendt blandt Naboerne mødte han straks Modstand. Landets Love foreskrev Straf for enhver religiøs Bevægelse, som de lutheranske Præster ansaa for at være fjendtlig overfor den lutherske Tro, som dengang var og stadig er Sveriges Statsreligion. Præsterne og Gejstligheden i det hele taget var — med de borgerlige Myndigheder paa deres Side — meget strenge og nøjeregnende med Haandhævelsen af de Love, der forbød religiøs Frihed i Landet, skønt en stor Del af Befolkningen krævede større Frihed. En Del Bønder blev snart interesseret i Ældste Forsgrens Lære og lyttede med Interesse til hans Budskab, men han var under Politiets Opsigt, og i Overensstemmelse med de svenske Love angaaende Rejsende paa den Tid blev hans Pas tilbageholdt i »Landskansliet«. Dette forhindrede ham i at rejse til nogen anden By uden Tilladelse, for paa den Tid blev en Rejsende, indfødt eller fremmed, som blev fundet uden Pas set paa og behandlet næsten som en undsluppen Forbryder.

Under disse Forhold fastede og bad Ældste Forsgren, bedende Herren om at aabne Vejen for ham, medens han i det stille prædikede Evangeliet, naarsomhelst der gaves ham en Lejlighed dertil. Han oversatte ogsaa Orson Pratts

Traktat »Mærkværdige Syner« til Svensk, men ingen Bogtrykker vovede at trykke den. Han forærede da Manuskriptet til nogle af dem, der havde fattet Tro paa hans Budskab.

Blandt de omvendte var hans Broder Peter A. Forsgren, som gennem Tro og Salvelse med Olie var blevet oprejst fra sit Sygeleje, og den 26. Juli 1850 døbte han ham som den første Frugt af Evangeliets Forkyndelse i dets Fylde i Sverige. Denne Daab fandt Sted ca. 3 Uger før den første Daabshandling i Danmark. John E. Forsgren blev saaledes den første, der udførte denne hellige Handling i Skandinavien.

Kort efter Ældste John E. Forsgren havde døbt sin Broder, døbte han ogsaa sin Søster og to andre Personer i Gefle, hvorefter han bestemte sig til at drage til Stockholm i Haab om der at finde mere Tolerance hos Øvrigheden og Folket i Almindelighed, og hvis det var Tilfældet bedre Muligheder i at indføre Evangeliet. Derfor hentede han sit Pas den 3. August, men han kom for sent til Damperen og var ladt tilbage i Gefle.

(Fortsættes)

Et bemærkelsesværdigt Arbejde.

Et bemærkelsesværdigt Missionærarbejde er blevet udført i denne Kirke af ydmyge Mænd og Kvinder. I det store og hele har det ikke været universitetsuddannede Mennesker. Deres Uddannelse har været baseret paa gode Hjems Indflydelse og Disciplin, kirkelig Organisation og individuelle Vidnesbyrd. Deres Vidnesbyrds og Livs Indflydelse har været mægtigere end deres Prædiken. Den eneste Veltalenhed, de har erhvervet sig i at forkynde deres Budskab er deres Livs Veltalenhed. De har forkyndt Kristi naturlige, ligefremme og glade Budskab paa en naturlig og frejdig Maade. Var det ikke den Maade, Frelseren benyttede sig af? Tilpassede han ikke altid sin Lære for Folket, dets Sprog og Forstaaelse?

Hvad disse Herrens Udsendinge har gjort for Individer, Familier og Nationer vilde fylde Bøger. Over ¾ Million Hjerter svulmer i Dag af Taknemmelighed for deres velsignede Arbejde. En Mand betragter sit Hjem, den kærlige Familie, som omgiver ham, sin blomstrende Forretning, glæder sig over sine Medmenneskers Agt og Broderskabet i Præstedømmet, sin Tro, sin Tilfredshed, sine straalende Haab; og fra sit Hjertes Dyb raaber han: »Gud velsigne den Missionær, som bragte mig dette!« Stephen L. Richards.

Mindedage.

Hans N. Ogaard.

Den 4 Marts 1938 fejrede en kendt Mand indenfor Københavns Gren og overhovedet i Den danske Mission, Ældste Hans Nielsen Ogaard sin 75 Aars Fødseldag. Broder Ogaard blev født i Sigerslevvester i Nærheden af Frederikssund som ældste Søn af Peder Nielsen og Ane Margrethe Hansen. Broder Ogaards Forældre ejede en lille Ejendom, som de passede omhyggeligt. Moderen lært Børnene at læse, skrive og regne, før de kom i Skole. I Efteraaret 1875 blev Faderen angrebet af en meget ondartet Brystsygdom og blev overført til Frederiksværk Sygehus. Broder Ogaard maatte naturligvis som den ældste af Børnene hjælpe med til Hjemmets Opretholdelse. I Mellemtiden var Moderen ogsaa blevet syg, idet hun var blevet fuldstændig lam i Underkroppen og ude af Stand til at støtte paa Bennene. Denne Livets bitre Alvor prægede naturligt Hjemmet og Børnene.

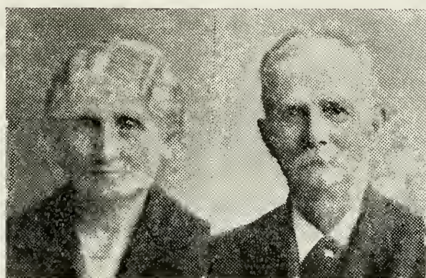
Broder Ogaard aftjente sin Værnepligt i 1884 og blev derefter Befalingsmand og virkede indenfor Hærens Rammer til 1908. Det var i denne Periode, da han bestyrede Kasernens Marketenderi, han kom i Forbindelse med Kirken, idet Opvartningsjomfruen, Ingeborg Pagh var Medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Dette kom til at betyde et afgørende Vendepunkt i Broder Ogaards Liv. Baade han, hans Hustru og Børn blev snart indlemmet i Kirken.

I April 1908 emigrerede Familien til Utah, hvor de slog sig ned i Brigham City, og hvor Søster Ogaard døde den 22. August 1922. — I 1923 blev Broder Ogaard kaldet til at udføre en Mission i Danmark og ankom til København den 4. December samme Aar.

Broder Ogaard har i særlig Grad interesseret sig for det genealogiske Arbejde, som han betyder uendelig meget for.

Han er aldrig blevet træt af at forklare Søskende Betydningen af dette Arbejde; og iøvrigt nærer Broder Ogaard en brændende Kærlighed til Jesu Kristi Evangelium. Hans Vidnesbyrd om Kirkens guddommelige Mission er urokkeligt, hans Tro dyb og ægte, hans Liv et Eksempel til Efterfølgelse. Broder Ogaard er i Besiddelse af den smukke menneskelige Egenskab, at han er ens overfor alle: gamle og unge, rige og fattige. Man kan passende sige om Broder Ogaard, som Apostlen Paulus sagde: »Jeg skammer mig ikke ved Evangeliet, thi det er en Guds Kraft til Frelse for hver den, som tror.«

Gud velsigne Broder Ogaard og hans Familie i de kommende Aar! Maa Lykke og Glæde, Sundhed og Fred være deres Lod! *O. B. W.*

Niels Albeck og Hustru.

Søndag den 3. April 1938, fejrede et velkendt Par indenfor Randers Gren deres Guldbryllup, idet Broder og Søster Albeck denne Dag for 50 Aar siden indgik Ægteskab. Niels Albeck blev født den 19. December 1863 og Marie Erika Albeck d. 11. Oktober 1864. De er begge trofaste Medlemmer af Kirken, af hvilken de blev Medlemmer henholdsvis den 9. Juli 1911 og den 2. April 1911. De har tre Børn, to Sønner og en Datter. Begge Sønnerne lever, medens Datteren døde for nogle faa Aar siden i U.S.A. som en trofast Sidste Dages Hellig. Broder og Søster Albeck er Gud taknemmelige for Evangeliet, som de er blevet delagtiggjort i. Det er altid en Glæde at besøge disse Søskende i deres hyggelige Hjem. Forfatteren af denne Artikel har mange Gange gæstet Guldbrudeparrets Hjem og gaaet beriget og velsignet derfra.

Det er vort oprigtige Ønske og ydmyge Bøn, at det aldrende Pars Livsaften maa forme sig lys og lykkelig i alle Maader. Gud velsigne disse vore trofaste Søskende!

O. B. W.

Missionspræsidenternes Konference.

De europæiske Missionspræsidenters Konference vil i Aar blive afholdt i København fra den 17.-26. Maj.

Københavns Distrikts Konference afholdes den 20., 22. og 23. Maj Søndag den 22. vil Præsident Lyman og flere andre Missionspræsidenter være til Stede.

Den samme Søndag (den 22.) vil følgende Grene: Aalborg, Aarhus, Esbjerg, Odense og Randers faa Besøg af en af de fremmede Missionspræsidenter og deres Hustruer. De sædvanlige to Møder vil blive afholdf i disse Grene denne Søndag.

Mark B. Garff
Missionspræsident

Hvad er en Master M-Mand?

For at stimulere Interessen for Ungdomsarbejdet og anspore de unge Mænd indenfor Kirken til øget Aktivitet, har vi i Hovedbestyrelsen oversat M-Mands Lovene og bearbejdet dem for danske Forhold.

Medens disse Linier gaar i Trykken, udsendes M-Mands Lovene og Instruktionerne til alle Landets Ungdomsforeninger i et saadant Antal, at enhver ung Mand, der er i Berøring med vor Kirke, kan faa et Eksemplar deraf.

I Betragtning af, at der i Instruktionerne og Bestemmelserne er saa meget nyt, som endnu aldrig er blevet fremført herhjemme, er det sandsynligt, at der efterhaanden, som det skønnes belejligt, fremkommer supplerende Bestemmelser.

Det skal ingen Hemmelighed være, at vi nærer meget store Forventninger navnlig til Master M-Mandsarbejdet.

At opnaa Master M-Mands Graden er den højeste Opnaaelse og den største Udmærkelse, nogen ung Mand kan gives i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, det er Resultatet af alsidig Dygtighed, Intelligens og ædel Stræben i Overensstemmelse med de højeste Idealer, Kirken har frembragt.

Vil man være Master M-Mand, kommer man ikke sovende dertil, man maa udvikle sine Gaver og Talenter. Ansete Videnskabsmænd paastaar, at Gennemsnitsmennesket kun udvikler 10 % af de Evner, som kunde udvikles.

Der forlanges meget, men ikke mere, end en maalbevist og intelligent ung Mand kan opnaa, hvis han blot sætter sin Villie ind og i Forstaaelse og med Begejstring for Sagen tager Arbejdet op.

I Bestemmelserne, som skal overholdes meget nøje, er der i videste Omfang taget Hensyn til alle Sider.

Saaledes kan f. Eks. alle tidligere M-Mænd, der beklæder en Stilling indenfor Kirken, optages til denne Hæder, saafremt de som M-Mænd var værdige dertil og inden den 10. Maj 1938 til Hovedbestyrelsen indsender Optagelsesbegæring i Overensstemmelse med Instruktionerne.

Ligeledes vil aktive M-Mænd, der ikke er fyldt 30 Aar, faa Lejlighed til at fuldføre deres Master M-Mande Arbejde, som skal være afsluttet inden 1. Maj 1941.

En Master M-Mand, eller som man kunde sige, en Mester M-Mand, skal være et godt Medlem af Kirken og maa i Løbet af 3 Aar som aktiv M-Mand have udmærket sig gentagne Gange indenfor mindst 4 af efterfølgende Aktiviteter: Som Leder, i aandelig Virksomhed, som Taler eller Skribent, i Dramatik, i Musik og i Sport.

Som Tegn paa denne Fortjeneste har Master M-Mændene Ret til at bære det smukke Master M-Mands Emblem, der er forarbejdet i purt Guld, symboliserende de høje Idealer, han har efterlevet og som han stedse vil følge.

Til de, der har Ansvaret for Grenenes Trivsel, vil vi sige:

„Giv Arbejdet en god Start! Saa vil De sikkert faa opfyldt Deres højeste Ønske, at have en Stab af unge, dygtige Mænd, der med Dem vil arbejde for Grenens Fremgang“.

Carry on!

Edmund Kaiser.

Bønnens Kraft.

Niels F. Green.

Melodi: Han lever, vor Forløser stor.

Naar Bøn er sagt fra Hjertegrund,
Vor Hand bli'r trøstet, Bønnestund;
Vi bliver givet herligt Fund,
Af Guld og Gaver mange Pund,

Saa vi kan virke, karsk og sund,
I Hjemmet vort; paa fremmed Grund,
Og derved skabe Fremtidsfund —
Velsignet bliver vi hver Stund!

Gud hører ydmyg Bøn fra Mund,
I Hjemmet sagt, paa Mark, i Lund.
Hvor vi end gaar paa Jorden rund,
Gud ser os hver en Timestund,
Om snehvid ren er Hjertegrund,
Vi bliver givet herligt Fund,
Til evig Virke, sjælesund;
I Jesu Navn, os det forund!

Fra Missionsmarken.

AARHUS: Den 19. December 1937 blev Signe Jensen døbt af Ældste Enoch Thorne, og den 6. Marts 1938 indlemmedes følgende i Kirken ved Daab: Aage Vilhelm Sørensen, Kristine Nielsine Sørensen og Gunnar Frank Jensen af Ældsterne Edwin Jensen, Lynn Farr og Enoch Thorne.

Fredag den 4. Februar afholdtes en Fest, hvor hver af Organisationerne havde Del i Programmet, der var meget livligt og afvekslende; der afsluttedes med en lille Dans. Til Stede 72.

Mandag den 21. Februar afholdtes en Fest til Fordel for Missionærfondet. Der indledëdes med Salme og Bøn, hvorefter Ældste Thorvald Jensen bød Velkommen og redegjorde for Aftenens Formaal. Festen optoges af et udmærket og afvekslende Program, hvori mange kendte Kræfter tog Del. Efter Programmet blev der danset til Kl. 23, hvorefter der afsluttedes med Taksigelse ved Ældste Alwin M. Jacobsen. — Der var 63 til Stede.

BRØNDERSLEV: Den 13. Januar 1938 fejrede Broder Anthon Thomsen sin 70 Aars Fødselsdag i Hjemmet, Bryggerivej 51. Broder Thomsen har været Medlem af Kirken ca. 15 Aar. Hans Hjem har altid staaet aabent for Missionærerne baade før og efter han blev Medlem af Kirken.

Olaf Mortensens Bogtrykkeri